

Usnesení

Krajský soud v Plzni rozhodl 20. března 2025 v neveřejném zasedání v Plzni v trestní věci obviněného ■■■■■ ■■■■■ narozeného ■■■■■,

takto:

Podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu se na podkladě stížnosti státní zástupkyně **ruší** usnesení Okresního soudu v Tachově ze 14. února 2025 č. j. 0 Nt 3/2025 - 15 a okresnímu soudu se ukládá, aby o věci **znovu jednal a rozhodl**.

Odůvodnění

1. Soud prvního stupně propustil shora citovaným usnesením ■■■■■ ■■■■■ ze zadržení. Současně shledal, že existuje důvod vazby tohoto obviněného uvedený v § 67 písm. c) trestního řádu. Vazbu ■■■■■ ■■■■■ nahradil jeho písemným slibem a dohledem probačního úředníka. Ve svém rozhodnutí nejprve připomněl, že obviněný je v této věci stíhán pro zločin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) odst. 4 písm. c) trestního zákoníku a pro přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 téhož zákona. Poté z usnesení o zahájení trestního stíhání opsal jednání, jež se v dané věci klade obviněnému za vinu. K tomu stačí stručně uvést, že se ■■■■■ ■■■■■ podle tohoto usnesení vloupával od 4. září do 23. listopadu 2024 v různých obcích přes střechy ■■■■■ do prodejen firmy ■■■■■, ze kterých kradl různé věci, především cigarety, a takto způsobil na odcizených věcech škodu ve výši 1 640 764 Kč a na objektech přivodil jejich poškozením škodu ve výši 60 754 Kč. Soud prvního stupně uzavřel, že obviněný je z právě uvedené trestné činnosti důvodně podezřelý, a to především na podkladě toho, že se k ní doznal.
2. Vazební důvod spočívá podle okresního soudu v obavě, že obviněný zopakuje trestnou činnost, pro niž je stíhán. Tato obava plyne podle uvedeného soudu z toho, že ■■■■■ ■■■■■ stále nemá zaměstnání, o které přišel, což nasvědčuje závěru, že údajnou trestnou činností řešil snížení svého příjmu. Soud prvního stupně dále připomněl, že vazbu je třeba považovat za výjimečné opatření, takže by měla přijít na řadu teprve tehdy, neexistuje-li jiná možnost, jak snížit obavu, jež zakládá vazební důvod. Proto je podle něj třeba přihlídnout k tomu, že obviněný nemá za posledních dvanáct let žádný záznam v opisu rejstříku trestů a že v této době pracoval. Dále vzal okresní soud v potaz, že ■■■■■ ■■■■■ má podle své výpovědi sjednaný nástup do nového zaměstnání. To bude podle uvedeného soudu prospěšné i pro poškozenou, protože obviněný bude moci z části svého příjmu splácet škodu. Okresní soud přihlédl i k tomu, že na obviněném jsou závislé další osoby. Tím měl evidentně na mysli to, co popsal v jiné části svého rozhodnutí, a sice že obviněný žije podle své výpovědi s manželkou, jež je na rodičovské dovolené, s ■■■■■ synem a se dvěma nezletilými dětmi své manželky z předchozích vztahů. Proto lze podle něj vazbu nahradit písemným slibem obviněného a dohledem probačního úředníka. Uvedený soud zároveň podotkl, že ■■■■■ ■■■■■ bude povinen tomuto úředníkovi doložit pracovní smlouvu, domluvit se s ním na pravidelných schůzkách a zajistit náhradu způsobené škody. V závěru svého rozhodnutí okresní soud podotkl, že obviněného upozornil, aby sděloval případné změny svých údajů a aby spolupracoval i s orgány činnými v trestní věci, jež se proti němu vede v ■■■■■ a že mu důrazně doporučil, aby vyhledal odborníka, který řeší závislosti na hazardních hrách.

3. V zákonné lhůtě podala proti právě citovanému usnesení stížnost státní zástupkyně. Opřela ji o námitky, které soud druhého stupně rozebere v dalších částech tohoto svého rozhodnutí. S odkazem na ně navrhla, aby tento soud napadené usnesení zrušil a aby vzal obviněného do vazby z důvodu uvedeného v § 67 písm. c) trestního řádu a nepřijal jeho písemný slib.
4. Státní zástupkyně ve své stížnosti nejprve připomněla, že obviněný před okresním soudem poukázal na to, že mu skončila pracovní neschopnost a že má nastoupit do nového zaměstnání. Podle ní je důležité, že obviněný je stále v uvedené neschopnosti a že do nové práce nenastoupil. Současně podotkla, že tyto záležitosti popisuje podle stavu platného v době, kdy stížnost odůvodnila. To byla správná poznámka. Odůvodnění stížnosti je totiž z [REDAKCE] 2025. Téhož dne pracovní neschopnost obviněného skončila. Dokládá to zpráva Okresní správy sociálního zabezpečení [REDAKCE] která je na listu čísla 79 spisu. Stejně tak se změnila i situace ohledně zaměstnání obviněného. Ten už totiž Probační a mediační službě České republiky předložil pracovní smlouvu, na jejímž podkladě má od [REDAKCE] 2025 pracovat jako [REDAKCE] [REDAKCE]. Svědčí o tom zpráva této služby, která je na listu čísla 81 spisu.
5. Právě popsané skutečnosti neznamenaají, že úvodní část stížnosti nemůže mít vliv na závěr o tom, zda je třeba obviněného vzít do vazby. Státní zástupkyně v ní totiž evidentně reagovala na to, že by obviněný mohl podle okresního soudu páchat další majetkovou trestnou činnost v případě, že by nadále neměl příjem z práce. K tomu je třeba říci, že [REDAKCE] [REDAKCE] měl podle své výpovědi výplaty, jež pravidelně činily kolem 40 000 Kč (viz list čísla 7). Tím obviněný myslel s největší pravděpodobností výši svého měsíčního příjmu. Současně uvedl, že během nemocenské bere 18 000 Kč měsíčně, že měl výplatu ještě za loňský červenec, že v souvislosti s koncem zaměstnání obdržel odstupné ve výši 133 000 Kč. Před policií vypověděl, že na domácnost vynakládá měsíčně 20 000 Kč a peníze za jídlo a že už nemá cigarety, které ukradl, ani to, zač nakradené věci prodal. To vše měl dát soud prvního stupně do jednoho celku s tím, že obviněný je v dané věci stíhán pro údajnou trestnou činnost, při které vznikla během necelých tří měsíců na ukradených věcech škoda přes 1 600 000 Kč. Okresní soud tak neučinil. Přitom se dá předpokládat, že výnos z takové činnosti nebude sloužit jen k tomu, aby kryl výpadek příjmu, o kterém obviněný mluvil v právě citovaných částech své výpovědi. Je tudíž otázkou, jak může budoucí příjem obviněného ovlivnit sílu obavy, že [REDAKCE] [REDAKCE] zopakuje trestnou činnost, pro niž je stíhán. Proto je třeba ověřit nejen to, zda obviněný má zaměstnání, k němuž předložil shora zmíněnou pracovní smlouvu, ale také to, jak vysokého příjmu by měl v této práci dosahovat. S tím souvisejí následující záležitosti.
6. Státní zástupkyně namítla, že nelze přesvědčit části obhajoby, v níž [REDAKCE] [REDAKCE] označil svou trestnou činnost za zkrat. Tak je tomu podle ní proto, že i když byl obviněný v pracovní neschopnosti, jezdil po České republice dlouhé trasy, vybíral si objekty vhodné k vloupání, ve kterých byly prodejny společnosti [REDAKCE] a že v některých případech od tohoto záměru ustoupil proto, že tam byla zabezpečovací zařízení nebo policejní hlídky či bezpečnostní agentury. K tomu je třeba říci, že shora popsaná údajná trestná činnost jistě nebyla zkratem v tom smyslu, jak se toto slovo běžně chápe. To by muselo jít o chvilkovou změnu v chování. Tu vylučuje už samotný výše uvedený popis údajné trestné činnosti. Na to reagovala obhájkyně obviněného. Ta před okresním soudem uvedla, že šlo o zkratkovité jednání v tom smyslu, že obviněný začal páchat trestnou činnost proto, že se v něm zničehonic něco zlomilo (viz listy čísel 10 a 11 spisu). Obviněný ale nic takového neřekl. Proto je třeba jej k této záležitosti vyslechnout. Každopádně je otázkou, proč k údajné trestné činnosti došlo. To, že při ní šlo o finanční prospěch, je zřejmé. Důležité je ale i to, k čemu měl tento prospěch sloužit. Toho se týkají následující okolnosti.
7. Obviněný vypověděl, že teď hrál trochu automaty, ale že to nedělá dlouhodobě, a že peníze z prodeje ukradených cigaret použil na chod domácnosti a že z nich něco prosázel (viz list čísla 9 spisu). S tím souvisí shora citovaná část napadeného usnesení, podle níž mu okresní soud doporučil, aby vyhledal odborníka, který se zabývá závislostí na hazardních hrách. V protokolu

o vazebním zasedání nic takového není. Je tedy možné, že uvedené doporučení zachycuje zvukový záznam tohoto jednání. To ale není podstatné. Důležité je, že pouhé doporučení má pramalou váhu. Není totiž spojeno s žádným výrokem obsaženým ve vykonatelném rozhodnutí. S tím souvisí závěrečný návrh, který přednesla před okresním soudem obhájkyň obviněného. Ta v něm mimo jiné navrhla, aby se obviněnému uložila povinnost zdržet se hazardních sázek (viz listy čísel 11 a 13 spisu). Učinila tak proto, že vazbu uvalenou z důvodu uvedeného v § 67 písm. c) trestního řádu, tedy tak zvanou vazbu předstížnou, lze nahradit i předběžným opatřením, které spočívá v tom, že se obviněnému zakáže, aby hrál hazardní hry, aby hrál na hracích přístrojích a aby sázel. Stanoví tak § 88b odst. 2 a § 88c písm. h) trestního řádu. Obhájkyň obviněného ale zároveň uvedla, že účelem trestné činnosti nebylo získat peníze na hazardní hry, nýbrž že tyto hry byly důsledkem toho, že obviněný měl více peněz a že asi nevěděl, co s nimi. Obviněný ovšem nic takového neřekl. Je tedy třeba jej vyslechnout i k této záležitosti. Okresní soud měl jeho výslech zaměřit i na to, kolik peněz získal za odcizené věci a kolik z nich vynaložil na domácnost a kolik na hazardní hry. Stejně tak ho měl vyslechnout k tomu, zda a v jaké míře ho tyto hry lákají a jak je schopen jím odolávat. Soud prvního stupně nic z toho neučinil. Zatím se tedy nedá náležitě posoudit, zda je k náhradě případné vazby obviněného nutné i právě zmíněné předběžné opatření, a nakolik by mohlo být účinné.

8. V další části stížnosti státní zástupkyně podotkla, že se obviněný před okresním soudem zaštitil svou rodinou, že se prezentoval jako otec, partner a živitel rodiny, do níž zahrnul i děti své manželky, přičemž poukazoval na to, že by se jeho manželka bez jeho finanční pomoci neobešla. Proto je podle státní zástupkyně důležité, že obviněný trestnou činnost nepáchal podle své výpovědi z důvodu finanční tísně ani kvůli svým dluhům. To je pravda. ■■■■■ ■■■■■ totiž ke svým příjmům uvedl to, co už zdejší soud citoval. Dále vypověděl, že si neuvědomil, že má dvě půjčky, ale ty že jsou na něj pouze napsané, on o nich fakticky neví a řeší je jeho syn (viz list čísla 7 spisu). Obviněný tudíž podle státní zástupkyně vědomě a opakovaně hazardoval, čímž svou rodinu vystavil hrozbě nepříznivé situace. Tím stěžovatelka jistě myslela to, že by se obviněný ocitl ve vězení. Tento její pohled na věc je logický. Obviněný se totiž údajně dopustil rozsáhlé trestné činnosti, jež vedla k velmi výrazné škodě. Pokud se jí tedy skutečně dopustil, potom musel počítat s tím, že může být vzat do vazby. Činil by tak přitom v době, kdy měl rodinu, která je na něm podle jeho slov závislá. To okresní soud nezhodnotil, když uvažoval o tom, jestli se dá vazba něčím nahradit.
9. Státní zástupkyně dále namítla, že obviněný je velmi kreativní, což dokládá způsob, kterým trestné činy páchal, i jejich územní rozsah. Tím reagovala na to, že k výše uvedeným krádežím došlo v ■■■■■ v ■■■■■ v ■■■■■ v ■■■■■ a v ■■■■■ ■■■■■ a že se pachatel do prodejen vloupával přes střechy, z nichž obvykle sejmul část střešní krytiny, načež pronikl izolací a podhledy do jednotlivých prodejen. To odpovídá protokolům o ohledání místa činu, které jsou ve vyšetřovacím spise. Zdejšímu soudu ale není zřejmé, jak by tyto skutečnosti měly podporovat obavu, že obviněný zopakuje trestnou činnost, pro niž je stíhán. Řeč je tu totiž o způsobu provedení činu. Ten nemůže sám o sobě odůvodňovat obavu, že obviněný bude krást dále. Státní zástupkyně tedy svou právě rozebíranou námitku možná mínila tak, že by ■■■■■ ■■■■■ mohl chtít znovu uspokojit svou „kreativitu“. Pro takový závěr ale nic nesvědčí.
10. V další části stížnosti státní zástupkyně zopakovala, že obviněný údajně páchal trestnou činnost v době, kdy byl v pracovní neschopnosti, že kvůli této činnosti překonával značné vzdálenosti a že ji provedl fyzicky náročným způsobem. Na to navazuje zpráva, kterou stěžovatelka přiložila k aktualizaci vyšetřovacího spisu. Policejní orgány podle této zprávy zvažují, zda rozšíří trestní stíhání o trestný čin podvodu, jehož se obviněný mohl dopustit tím, že čerpal dávky nemocenského pojištění, ačkoliv to jeho zdravotní stav nevyžadoval. I tato skutečnost může mít vliv na závěr, nakolik silná je obava, že obviněný zopakuje trestnou činnost, pro niž je stíhán,

a jestli lze něčím nahradit vazbu, k níž může tato obava vést. ■■■■ je totiž v této věci stíhán pro majetkové delikty. Mezi takové delikty patří i trestný čin podvodu.

11. Podle další stížnostní námitky je důležité také to, že se obviněný dopustil části výše uvedené trestné činnosti v době, kdy věděl, že proti němu běží jiné trestní stíhání. S tím souvisí už citovaná poznámka okresního soudu, podle níž by měl obviněný spolupracovat i s orgány činnými v trestním řízení, jež se vede v ■■■■. Tam totiž bylo proti obviněnému zahájeno trestní stíhání. O tom svědčí usnesení, které státní zástupkyně připojila ke své stížnosti. Toto usnesení je na listech čísel 42 až 44 spisu. Obviněný se podle něj dopustil přečinu zpronevěry podle § 206 odst. 1 odst. 3 trestního zákoníku, a to tím, že v únoru 2024 převážel coby ■■■■, s nímž sjel z plánované trasy a který dovezl bez části nákladu v hodnotě 128 369 Kč. Státní zástupkyně přiložila ke své stížnosti i kopii poštovní doručky, která dokládá, že obviněný převzal toto usnesení 23. října 2024 (viz listu čísla 45 spisu). Po tomto dni došlo k části trestné činnosti, pro niž je ■■■■ stíhán v dané věci. V úvaze o tom, zda je třeba ho vzít do vazby a jestli lze jeho vazbu něčím nahradit, je tudíž třeba zhodnotit i právě popsané skutečnosti. Okresní soud se přesto ve svém rozhodnutí nevyjádřil k tomu, jestli má ono další trestní stíhání nějaký vliv na jeho závěry, a jakou váhu je mu třeba v daném směru přisoudit. Státní zástupkyně přitom před ním na toto stíhání poukázala ve svém závěrečném návrhu (viz list čísla 13 spisu). Také ■■■■ před okresním soudem uvedl, že ví o jiné trestné činnosti, i když současně vypověděl, že se jí nedopustil (viz list čísla 8 spisu).
12. V již zmíněné aktualizaci vyšetřovacího spisu jsou i protokoly o ohledání místa činu a fotodokumentace některých dalších případů, které odpovídají způsobem provedení tomu, co se klade obviněnému v dané věci za vinu. Mezi těmito případy je i pokus vloupat se v noci ze 14. na 15. prosince 2024 do prodejny ■■■■ v ■■■■ v okrese ■■■■. Proto je třeba připomenout, že obviněný ve své výpovědi uvedl, že se pokoušel ještě o jedno vloupání, a to v právě jmenované obci (viz list čísla 7 spisu). Ani to okresní soud nezhodnotil, když uvažoval o tom, zda je třeba vzít obviněného do vazby. S tím souvisí i následující část stížnosti.
13. Napadené usnesení neobstojí podle státní zástupkyně také proto, že si obviněný podle své výpovědi pořizoval pro každé vloupání nové kusy náčiní, oblečení a maskovacích prvků, přičemž jednu takto připravenou sadu vydal nepoužitou, což koresponduje se závěry policejního šetření, podle něhož si tipoval další objekty krátce předtím, než byl zadržen. K tomu je třeba nejprve říct, že se obviněný skutečně vyjádřil tak, jak to stojí v právě citované části stížnosti. Svědčí o tom část protokolu o vazebním zasedání, která je na listech čísel 8 a 9 spisu. ■■■■ ale uvedl i to, že se po posledním pokusu o vloupání z prosince 2024 rozhodl, že už takto žít nechce, a proto si domluvil novou práci (viz list čísla 7 spisu). S tím souvisejí policejní úřední záznamy, mapky a záznamy z kamer, které státní zástupkyně připojila ke stížnosti. Tyto podklady jsou na listech čísel 46 až 61 spisu. Dokládají, kdy a kde se pohybovalo vozidlo, které obviněný používal. Podle státní zástupkyně z těchto nových materiálů vyplývá i to, že si obviněný chystal další krádež 11. února 2025, tedy pouhý den předtím, než byl zadržen. I tyto záležitosti je nutno vzít v potaz, než se rozhodne, zda je třeba vzít obviněného do vazby a jestli se dá jeho vazba něčím nahradit.
14. Na tomto místě je třeba uvést, že zdejší soud shora uvedenými poznámkami neříká, že v dané věci existují pouze okolnosti, jež vyznívají proti napadenému usnesení. Jednou z těch, které podporují závěry okresního soudu, je posledně citované tvrzení ■■■■, podle něhož se tento obviněný v prosinci 2024 rozhodl, že už nebude krást. Soud prvního stupně je ve svém usnesení nezhodnotil. V této souvislosti je ovšem třeba věnovat pozornost také tomu, že obviněný byl v letech 20■■■ a 20■■■ podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody. Dokládá to opis rejstříku jeho trestů, který je ve vyšetřovacím spisu. Zdejší soud si opatřil spis Okresního soudu v Chomutově značky 5 PP 175/2023, který se týká druhého z právě zmíněných propuštění. Učinil tak proto, aby se zjistilo, jestli obviněný v oné věci nějak hodnotil svou trestnou činnost

a jestli něco uvedl ke svému budoucímu životu. Toho se týkají části výpovědi obviněného, které jsou na listu čísla 13 posledně uvedeného spisu. Obviněný v nich uváděl, že se změnil, že si utřídl priority a že je připraven žít řádně s partnerkou a svými dětmi. Tehdy hovořil o dětech ve věku [REDAKCE] a [REDAKCE] let. Je tedy zřejmé, že šlo o děti z jeho předchozího svazku. Dále v oné věci uvedl, že byl dříve sobecký, že nemyslel na rodinu, nýbrž jen na sebe, že lituje toho, co udělal, a že ublížil své rodině. Podle své tehdejší výpovědi cítil podmíněné propuštění jako svou poslední šanci, neboť mu bylo jasné, o co by přišel, kdyby se dopustil něčeho dalšího. Přesto je nyní důvodně podezřelý z rozsáhlé trestné činnosti. Vzhledem k tomu, že se k této údajné činnosti doznává, je nutno jeho výslech doplnit také k tomu, proč nenaplnil své starší předsevzetí žít řádně. Všechny tyto záležitosti je pak třeba zohlednit v odpovědích na otázky, zda v jeho případě existuje obava z další majetkové trestné činnosti, nakolik je tato obava silná, jestli lze vazbu něčím nahradit a o které náhrady by mělo jít.

15. V další části své stížnosti státní zástupkyně uvedla, že si lze jen těžko představit situaci, ve které by další trestná činnost hrozila více bezprostředně než v tomto případě. Tak je tomu podle ní proto, že obviněný páchal údajnou trestnou činnost i přesto, že se proti němu zahájilo trestní stíhání v jiné věci, že šlo o řadu vloupání se škodou výrazně přesahující 1 000 000 Kč, že se obviněný přiznal i k pokusu o další takové jednání, že vydal náčiní a oblečení připravené k dalšímu činu, a že vydal dokonce i funkční zbraň, která rovněž pochází z trestné činnosti. Touto zbraní myslí státní zástupkyně pistoli, k níž obviněný uvedl, že ji měl z dřívějška a že ji nikdy nepoužil (viz list čísla 8 spisu). Zdejší soud na to poukazuje proto, aby nebyla právě rozebíraná námitka chápána tak, že obviněný ukradl tuto zbraň při některém ze skutků, pro které je nyní trestně stíhán. S tím souvisí i další část už zmíněné zprávy, kterou státní zástupkyně připojila k aktualizaci vyšetřovacího spisu. Stěžovatelka v této zprávě uvedla, že se trestní stíhání obviněného patrně rozšíří o trestný čin nedovoleného ozbrojování. Tato záležitost není podle zdejšího soudu důležitá pro závěry o tom, jestli existuje obava z další majetkové trestné činnosti, ani o tom, jestli lze vazbu obviněného něčím nahradit.
16. V další části své stížnosti se státní zástupkyně věnovala tomu, čím okresní soud nahradil vazbu [REDAKCE] [REDAKCE]. Písemný slib obviněného ani probační dohled nejsou podle ní účinnými náhradami, protože obviněného od dalších útoků neodradilo další trestní stíhání. K tomu je třeba zopakovat, že okresní soud nebral v potaz trestní stíhání, jemuž byl [REDAKCE] [REDAKCE] vystaven už předtím, než se údajně dopustil části trestné činnosti, pro kterou se vede tato trestní věc. Podle stěžovatelky ale nelze vazbu obviněného nahradit ani zárukou důvěryhodné osoby či zájmového sdružení občanů nebo některým z předběžných opatření. Nic z toho podle ní neskýtá záruku, že se obviněný nedopustí další trestné činnosti. Ve vztahu k probačnímu dohledu považovala za podstatné, že probační úředník nevykonává nad obviněným nepřetržitý dohled. Proto je podle ní důležité vzít obviněného do vazby, protože jen tak se podle ní dá zajistit účinná ochrana společnosti před jeho další možnou protiprávní činností.
17. K právě citované námitce je třeba nejprve říci, že kdyby se jí měla přiznat váha, potom by se vazba nedala nahradit probačním dohledem nikdy. Probační úředník totiž nikoho nehlídá nepřetržitě. Uvedený dohled přitom patří mezi náhrady předstížené vazby. Stanoví § 73 odst. 1 písm. c) trestního řádu. Ve vztahu k tomuto dohledu i k písemnému slibu ale okresní soud blíže nezhodnotil trestní minulost obviněného. Uvedený soud sice správně uvedl, že obviněný nemá po více než dvanáct let žádný nový záznam v opisu rejstříku trestů, nicméně nebral v potaz, kterého druhu trestné činnosti se týkají záznamy, které jsou v tomto opisu. Proto je třeba říci, že obviněný má v uvedeném opisu už devět záznamů, které dokládají, že spáchal devět trestných činů krádeže, ale i jiné trestné činy, včetně dalšího deliktu majetkové povahy. Jak už navíc bylo řečeno, ve vztahu k náhradám vazby je třeba hodnotit i celou řadu dalších záležitostí, které okresní soud nevzal v potaz.

18. Stížnostní soud už uvedl, že musel přezkoumat i řízení, jež napadenému usnesení předcházelo. Zjistil, že v něm státní zástupkyně podala návrh v zákonné lhůtě a že o tomto návrhu v zákonné lhůtě rozhodl i okresní soud. Ten pak správně konal vazební zasedání. V něm ale nepostupoval vždy náležitě. Svědčí o tom následující skutečnosti.
19. To, jak se provádějí důkazy ve vazebním zasedání, popisuje § 73 g odst. 3 trestního řádu. Toto ustanovení říká, že jsou-li ve vazebním zasedání prováděny důkazy, užije se přiměřeně ustanovení o dokazování v hlavním líčení, a to s tím rozdílem, že neplatí omezení, za nichž lze v hlavním líčení přecházet protokol o výpovědi svědka nebo znalce. Proto je třeba vidět, že se v hlavním líčení nejprve vyslýchá obžalovaný a poté se provádějí listinné důkazy. Stanoví tak § 207 a následující trestního řádu. Soud prvního stupně přesto věnoval napřed pozornost listinným důkazům a teprve pak vyslechl obviněného. Kvůli tomu ale není třeba napadené usnesení zrušit. Z toho, co už bylo řečeno, je ovšem zřejmé, že okresní soud nevyslechl obviněného v potřebném rozsahu. Úplně správně ale neprováděl ani listinné důkazy. O tom svědčí následující skutečnosti.
20. Listinné důkazy se v hlavním líčení, a tudíž i ve vazebním zasedání, provádějí tak, že je soud ve smyslu § 213 trestního řádu předloží stranám k nahlédnutí a že přečte jejich obsah, pokud o to některá ze stran požádá. Soud má tudíž nejprve přítomné strany upozornit na to, že mají právo do nich nahlédnout a že mohou žádat, aby se četly, načež předkládá jednotlivé listiny. Obviněnému má přitom dát po každém provedeném důkazu možnost, aby se k němu vyjádřil. Stanoví tak § 214 trestního řádu. Rozhoduje-li tedy soud ve vazebním zasedání o tom, jestli vezme obviněného do vazby, má předkládat jednotlivé listiny, které jsou důležité pro odpovědi na otázky, jestli je obviněný důvodně podezřelý, zda existuje nějaký vazební důvod a jestli lze vazbu něčím nahradit. Okresní soud tak nepostupoval. Podle protokolu o vazebním zasedání provedl listinné důkazy tak, že „konstatoval“ podstatný obsah vyšetřovacího spisu (viz list čísla 6 spisu). O co šlo, zachycuje zvukový záznam tohoto jednání, a to od času 2.26. Z tohoto záznamu plyne, že okresní soud nejprve uvedl, že obviněný měl možnost se s vyšetřovacím spisem seznámit. Zdejšímu soudu, není zřejmé, o co okresní soud tento svůj názor opřel. Dále soud prvního stupně uvedl už jen to, že odkazuje na znění uvedeného spisového materiálu a že z něj připomíná, že kdy je usnesení, kterým se zahájilo trestní stíhání, kdy obviněný a obhájkyňe toto usnesení převzali a kdy byl obviněný zadržen. Poté uvedl, že kdyby o to obviněný, státní zástupce nebo obhájkyňe požádali, může z uvedeného spisu dohledat i nějakou další konkrétní listinu. O to nikdo zájem neprojevil. Právě popisovaný postup okresního soudu tedy sice nebyl úplně správný, nicméně není třeba kvůli tomu napadené usnesení zrušit a opakovat všechny listinné důkazy. Jak už totiž bylo řečeno, obviněný svou trestnou činnost doznal. I tak ale bylo zapotřebí provést důkazy, které se vztahují k vazebnímu důvodu a k náhradám vazby.
21. Výše uvedené skutečnosti dokládají, že není zřejmé, jestli by okresní soud dospěl ke stejným závěrům jako v napadeném usnesení, kdyby vzal v potaz vše, co je důležité pro rozhodnutí o tom, zda je třeba vzít obviněného do vazby. Kdyby tyto záležitosti řešil jako první zdejší soud, odňal by tím stranám tohoto řízení právo podat stížnost. Ta totiž není proti jeho rozhodnutí přípustná, neboť nyní v této věci rozhoduje jako soud druhého stupně. Stanoví tak § 141 odst. 2 trestního řádu. Je tedy zapotřebí, aby se danou věcí znovu zabýval okresní soud. Na takovou situaci pamatuje § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu. Podle tohoto ustanovení soud druhého stupně napadené usnesení zruší a věc vrátí soudu prvního stupně. Proto tak zdejší soud učinil.
22. Okresní soud nařídí nové vazební zasedání. Pokud v něm bude obviněný vypovídat, doplní jeho výslech ke shora uvedeným záležitostem, k nimž zdejší soud uvedl, že je třeba k nim obviněného ještě vyslechnout. Dále si ověří, jestli má ■■■■■ ■■■■■ pracovní poměr, k němuž se vztahuje shora zmíněná nová pracovní smlouva, i výši předpokládaného příjmu z tohoto poměru. Obrátí se tedy i na výše uvedeného současného údajného zaměstnavatele ■■■■■ ■■■■■ K obviněnému si opatří i výpis centrální evidence exekucí a z insolvenčního rejstříku.

23. Okresní soud provede ve vazebním zasedání všechny důležité listinné důkazy, které se týkají existence vazebního důvodu a jeho náhrad. Při tom bude postupovat tak, jak to předepisují shora citované § 213 a § 214 trestního řádu. Takto provede nejen důkazy, které měl k dispozici, když vydal napadené unesení. Provede i shora zmíněné listiny, jež státní zástupkyně připojila ke své stížnosti, i zprávy, které si vyžádal zdejší soud. Ty jsou například od Úřadu práce České republiky nebo od Okresní správy sociálního zabezpečení [REDAKCE]. Soud prvního stupně provede i výše vzpomenutou výpověď, kterou obviněný podal předtím, než byl v roce 20[REDAKCE] podmíněně propuštěn. V této souvislosti musí zdejší soud podotknout, že si vyžádal spis i k prvnímu shora zmíněnému podmíněnému propuštění [REDAKCE] [REDAKCE]. Pokud tento spis dorazí, okresní soud provede důležité důkazy i z něj.
24. Bude-li soud prvního stupně považovat za potřebné i nějaké další důkazy, opatří si je a provede. Poté celou věc hodnotí v novém rozhodnutí. V něm vezme v potaz i záležitosti, na něž v tomto svém usnesení poukázal stížnostní soud. Tak se vypořádá i s námitkami, o které státní zástupkyně opřela svou stížnost.

Poučení:

Proti tomuto usnesení nelze podat stížnost.

Plzeň 20. března 2025

JUDr. Zdeněk Jaroš v. r.
předseda senátu

Vypracoval: Marcel Žán v. r.